

Decyzja Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 22 września 2006 roku dotycząca przekazania danych osobowych skarżącej Naczelnikowi Urzędu Skarbowego przez Spółkę.

Warszawa, dnia 22 września 2006 r.

GI-DEC-DS-367/06

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), w związku z art. 13 § 1 pkt 1, art. 15, art. 17 § 1, art. 82 § 1 pkt 1 i § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121 poz. 1267 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi X na udostępnienie jej danych osobowych przez Spółkę Z, Naczelnikowi Urzędu Skarbowego,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani X (zwanej dalej Skarżącą), w sprawie przetwarzania jej danych osobowych przez Naczelnika Urzędu Skarbowego (zwanego dalej również Urzędem) oraz Spółkę Z (zwany dalej także Spółką). W przedmiotowej skardze Skarżąca zakwestionowała legalność udostępnienia jej danych osobowych przez Spółkę. Skarżąca zauważyła bowiem, że żądane przez Urząd informacje mogły być przekazane wyłącznie w toku postępowania podatkowego prowadzonego przez właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego na zasadach i w trybie określonym w przepisach art. 182 do art. 185 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.), natomiast w chwili udostępnienia przedmiotowych danych nie było prowadzone wobec niej żadne postępowanie podatkowe. Ponadto Skarżąca podniosła, że działanie ww. podmiotów doprowadziło do naruszenia tajemnicy maklerskiej.

W toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujące okoliczności faktyczne:

1. W piśmie z dnia 23 lipca 2003 r. Naczelnik Urzędu Skarbowego, powołując się na art. 82 § 1 pkt 1 i § 5 Ordynacji podatkowej, zwrócił się do Spółki Z o udostępnienie danych osobowych osób (w

zakresie obejmującym: imię, nazwisko, adres zamieszkania ewentualnie numer NIP), które nabyły akcje pracownicze Banku A, a następnie dokonały odpłatnego ich zbycia. Swoje żądanie Naczelnik Urzędu Skarbowego ponowił w piśmie z dnia 9 sierpnia 2004 r. oraz w piśmie z dnia 13 sierpnia 2005 r.. W pismach tych Naczelnik wniósł także o podanie numeru PESEL oraz daty zbycia i kwoty uzyskanej z transakcji sprzedaży akcji.

2. W odpowiedzi Spółkę Z przy piśmie z dnia 30 sierpnia 2005 r. przesłał listę osób, które sprzedały w 1999 r. akcje pracownicze Banku A Na liście tej były umieszczone dane osobowe Skarżącej w zakresie: imię, nazwisko, adres, datę transakcji, wysokość przychodu oraz numer PESEL.

3. W związku z tym, iż Urząd Skarbowy nie był właściwy miejscowo, przekazał dane osobowe Skarżącej właściwemu miejscowo organowi podatkowemu. Aktualnie Urząd przetwarza dane osobowe Skarżącej w celach dowodowych i archiwalnych.

4. Do Urzędu Skarbowego nie wpłynął wniosek Skarżącej o udzielenie jej informacji dotyczących jej danych osobowych.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Przepisem o zasadniczym znaczeniu dla oceny legalności procesu przetwarzania danych osobowych jest art. 23 ustawy. W ustępie 1 powołanego przepisu zostały bowiem enumeratywnie wymienione samodzielne i autonomiczne przesłanki przetwarzania danych osobowych. W konsekwencji, koniecznym warunkiem przyznania procesowi przetwarzania danych osobowych waloru legalności jest wykazanie przez podmiot przetwarzający te dane zaistnienia co najmniej jednej z przesłanek wyliczonych w powołanym przepisie.

Obok i niezależnie od zgody osoby, której dane dotyczą (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy), przetwarzanie danych jest dopuszczalne również, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy). Powyższe oznacza, że ustawa o ochronie danych osobowych odsyła do innych przepisów, regulujących działalność innych podmiotów i instytucji, które przesądzają o tym, kto, komu i w jakich okolicznościach może dane osobowe udostępnić, kto i w jakich okolicznościach może dane pozyskać, przechowywać, usunąć oraz dokonywać na nich innych operacji wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy – mieszczących się w pojęciu „przetwarzania danych”. Biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, uznać należy, że ocena legalności przetwarzania przez Naczelnika Urzędu

Skarbowego oraz Spółkę Z danych osobowych Skarżącej powinna być dokonywana w oparciu o przepisy Ordynacji podatkowej oraz aktów prawnych z nią związanych.

Mając na względzie powyższe, wskazać trzeba, że zgodnie z przepisem art. 13 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej naczelnik urzędu skarbowego jest organem podatkowym. Stosownie do brzmienia przepisu art. 5 ust. 6 ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121 poz. 1267 z późn. zm.) do zakresu działania naczelników urzędów skarbowych należy m.in.: ustalanie lub określanie i pobór podatków oraz niepodatkowych należności budżetowych, jak również innych należności, na podstawie odrębnych przepisów, z wyjątkiem podatków i należności budżetowych, których ustalanie lub określanie i pobór należy do innych organów; rejestrowanie podatników oraz przyjmowanie deklaracji podatkowych; wykonywanie kontroli podatkowej; podział i przekazywanie, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, dochodów budżetowych między budżetem państwa i budżetami gmin; wykonywanie egzekucji administracyjnej należności pieniężnych.

Zauważyć również należy, że przepis art. 82 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej stanowi, że osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są obowiązane do sporządzania i przekazywania informacji na pisemne żądanie organu podatkowego - o zdarzeniach wynikających ze stosunków cywilnoprawnych albo z prawa pracy, mogących mieć wpływ na powstanie obowiązku podatkowego lub wysokość zobowiązania podatkowego osób lub jednostek, z którymi zawarto umowę. Zgodnie z § 5 ww. artykułu, organ podatkowy określa zakres żądanych informacji, o których mowa w § 1 pkt 1 oraz termin ich przekazania. Podnieść w tym miejscu również trzeba, że na podstawie art. 34 ust. 5 pkt 2 - obowiązującej do dnia 23 października 2005 r. - ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 111, poz. 937 z późn zm.) do umów zlecenia nabycia lub zbycia papierów wartościowych stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy komisji.

W świetle przytoczonych przepisów stwierdzić zatem należy, że Naczelnik Urzędu Skarbowego, jako organ podatkowy, był uprawniony do wystąpienia do Spółkę Z o przekazanie danych osobowych osób, które nabyły akcje pracownicze Banku A Spółka była natomiast zobligowana do udzielenia żądanych informacji. Posiadane przez ten podmiot informacje dotyczyły bowiem stosunków cywilnoprawnych, o których mowa w art. 82 § 1 pkt 1 Ordynacji podatkowej. W konsekwencji uznać trzeba, że udostępnienie i pozyskanie danych osobowych Skarżącej znajdowało prawne uzasadnienie w art. 23 ust.1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych.

Bezzasadny jest w konsekwencji zarzut Skarżącej, że Spółka naruszała tajemnicę maklerską. Na podmiocie tym ciążył bowiem wynikający z ww. przepisów prawa obowiązek przekazania stosownych danych. Mając natomiast na względzie podniesione przez Skarżącą argumenty, że działanie Naczelnika Urzędu oraz Spółki narusza przepisy art. 182 do art. 185 Ordynacji podatkowej, wskazania wymaga, że w myśl art. 1 Ordynacji podatkowej ustawa a

normuje: zobowiązania podatkowe, informacje podatkowe, postępowania podatkowe, kontrolę podatkową oraz tajemnicę skarbową. Przepis art. 82 umieszczony jest w odrębnym rozdziale Ordynacji podatkowej pn. „Informacja podatkowa”. Biorąc pod uwagę powyższe uznać trzeba, iż organ podatkowy miał prawo wynikające z art. 82 Ordynacji podatkowej do wystąpienia do Spółkę Z o udostępnienie danych osobowych osób, których prawidłowość wykonania zobowiązania podatkowego poddawał w wątpliwość. Czynności sprawdzające zainicjowane w tym trybie są bowiem podstawą do wszczęcia postępowania podatkowego, o którym mowa w dziale IV Ordynacji podatkowej, bądź też uznania braku podstaw do wszczęcia takiego postępowania.

Mając na względzie powołane powyżej przepisy prawa oraz okoliczności faktyczne niniejszej sprawy stwierdzić należy, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że Naczelnik Urzędu Skarbowego oraz Spółka Z swoim działaniem naruszyli przepisy ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).